

Sygn. akt IV U 600/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 lutego 2019r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Katarzyna Antoniak
Protokolant	st. sekr. sądowy Dorota Malewicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 11 lutego 2019r. w S.

odwołania E. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S.

z dnia 4 lipca 2018 r. Nr (...)

w sprawie E. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala prawo E. M. do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od 01 kwietnia 2018r. do 31 marca 2020r.

Sygn. akt IV U 600/18 **UZASADNIENIE**

Decyzją z 4 lipca 2018r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.57 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych odmówił E. M. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy od 1 kwietnia 2018r. wskazując, że u ubezpieczonej nie stwierdzono niezdolności do pracy.

Odwołanie od w/w decyzji złożyła E. M. wnosząc o jej zmianę i ustalenie jej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. W uzasadnieniu stanowiska wskazała, że rentę z tytułu niezdolności do pracy pobiera od 1994r., a obecnie stan jej zdrowia pogorszył się. Nadal cierpi na bóle kręgosłupa, cukrzycę typu I insulinozależną powikłaną polineuropatią cukrzycową i retinopatią, zaćmę oka prawego, a także schorzenia układu moczowego (odwołanie k.1 akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, wskazując że zaskarżona decyzja wydana została na podstawie orzeczenia komisji lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z 21 czerwca 2018r., która nie stwierdziła u ubezpieczonej niezdolności do pracy, a odwołanie nie wnosi do sprawy żadnych nowych dowodów faktycznych lub prawnych, które uzasadniałyby zmianę tej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.2 akt sprawy).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczona E. M. ur. (...), uprzednio uprawniona była do renty z tytułu niezdolności do pracy. W okresie od 31 października 1994r. do 31 października 2011r. ubezpieczona miała przyznane prawo do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy (renta uczniowska) – akta rentowe za wnioskiem z 9 listopada 1994r. Od 1 grudnia 2011r. do 31 marca 2018r. była ona uprawniona do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy. W ostatnim okresie ,tj. od 1 marca 2015r. do 31 marca 2018r. podstawę powyższego uprawnienia stanowiła decyzja organu rentowego z 7 kwietnia 2015r. (decyzja z 7 kwietnia 2015r. ustalająca prawo ubezpieczonej do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na okres od 1 marca 2015r. do 31 marca 2018r. k.47 akt rentowych za wnioskiem z 30 grudnia 2011r.). W dniu 27 marca 2018r. ubezpieczona wystąpiła do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z wnioskiem o ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy na dalszy okres (wniosek k.60 akt rentowych). Rozpoznając wniosek organ rentowy skierował ubezpieczoną na badanie przez lekarza orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z 10 maja 2018r. ustalił, że ubezpieczona nie jest niezdolna do pracy (orzeczenie lekarza orzecznika z 10 maja 2018r. k.63 akt rentowych). Na skutek sprzeciwu ubezpieczonej od powyższego orzeczenia lekarza orzecznika, ubezpieczona skierowana została na badanie przez komisję lekarską ZUS, która w orzeczeniu z 21 czerwca 2018r. ustaliła, że ubezpieczona nie jest niezdolna do pracy (sprzeciw ubezpieczonej od orzeczenia lekarza orzecznika k.91 akt rentowych – tom dokumentacji medycznej i orzeczenie komisji lekarskiej z 21 czerwca 2018r. k.66 akt rentowych). Na podstawie powyższego orzeczenia, zaskarżoną decyzją z 4 lipca 2018r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił ubezpieczonej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy na dalszy okres (decyzja z 4 lipca 2018r. k.67 akt rentowych).

Ubezpieczona posiada wykształcenie średnie w zawodzie ekonomisty, które zdobyła kończąc najpierw liceum ogólnokształcące, a następnie studium w kierunku technik ekonomii. Uprzednio – od 1997r. ubezpieczona pracowała jako fakturzystka. Obecnie – od 2 maja 2017r. ubezpieczona zatrudniona jest w Serwisie (...) z siedzibą w S. na podstawie umowy o pracę na czas określony ,tj. do 1 sierpnia 2019r. w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku specjalisty ds. rozliczeń w biurze rachunkowym. Ubezpieczona przez 4 godziny dziennie pracuje przed komputerem wykonując czynności ściśle związane z zajmowanym stanowiskiem, natomiast w pozostałym zakresie wykonuje czynności pomocnicze polegające na segregowaniu dokumentów. Ubezpieczona samocewnikuje się co 3-4 godziny, przestrzega diety cukrzycowej, kilka razy dziennie kontroluje poziom glikemii oraz przyjmuje insulinę (wyjaśnienia ubezpieczonej k.39-39v akt sprawy, zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z 29 grudnia 2011r. k.5 akt rentowych, zaświadczenie o zatrudnieniu z 28 lutego 2018r. wystawione przez G. A. prowadzącego (...) z siedzibą w S.).

Ubezpieczona od około 30 lat cierpi na cukrzycę typu I leczoną metodą intensywnej insulinoterapii, niedoczynność tarczycy w przebiegu choroby H. w trakcie skutecznego leczenia hormonalnego oraz stan po fotokoagulacji siatkówki obu oczu. W trakcie trwania cukrzycy u ubezpieczonej doszło do pojawienia się późniejszych mikroangiopatycznych narządowych powikłań w postaci polineuropatii cukrzycowej oraz retinopatii cukrzycowej nieproliferacyjnej. Przebieg schorzenia jest przewlekłe niewyrównany o czym świadczą poziomy hemoglobiny glikowanej HbA1c. W leczeniu obecnie ubezpieczona przyjmuje 3 razy dziennie insulinę. Niedocukrzenia występują 2-3 razy w tygodniu, wówczas ubezpieczona odczuwa drżenie rąk, nadmierną potliwość i zawroty głowy. Obecnie ubezpieczona wymaga systematycznego leczenia, okresowej weryfikacji dawek leków, przestrzegania diety cukrzycowej oraz kontroli poziomów glikemii. Ubezpieczona posiada wrodzoną zaćmę oka prawego, krótkowzroczność obu oczu oraz zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa. Występują u niej zaburzenia mikcji o podłożu neurogennym ze spastycznością zwieracza cewki (od wczesnego dzieciństwa), nawrotowe infekcje układu moczowego oraz stan po kalibracji cewki. W następstwie spastyczności cewki u ubezpieczonej doszło do znacznej atonii pęcherza z dużym zaleganiem moczu. W celu zmniejszenia ryzyka infekcji ubezpieczona samocewnikuje się 6 razy dziennie, jednakże pomimo tego występuje u niej nietrzymanie moczu z parć nagłych. Z uwagi na cukrzycę i towarzyszące jej powikłania oraz schorzenie urologiczne stan zdrowia ubezpieczonej nie poprawił się i nie rokuje poprawy. Zwiększone ryzyko infekcji dróg moczowych, a także objawy pęcherza neurogennego występujące u ubezpieczonej mogą pozostawać w związku przyczynowym z cukrzycą (spowodowane polineuropatią obwodową). Rozpoznana u ubezpieczonej przewlekła i niewyrównana cukrzyca typu I oraz schorzenia układu moczowego naruszają sprawność organizmu ubezpieczonej w stopniu powodującym dalszą częściową niezdolność do pracy. Istniejące zaś pozostałe schorzenia, w tym m.in. niedoczynność tarczycy, dodatkowo przyczyniają się do uznania niezdolności do pracy. Stwierdzona u ubezpieczonej

częściowa niezdolność do pracy istnieje dalej ,tj. od 1 kwietnia 2018r., a przewidywany okres trwania tej niezdolności to 31 marca 2020r. (łączna opinia biegłych z zakresu diabetologii, neurologii, ortopedii, urologii oraz okulistyki k.17-19 akt sprawy).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonej E. M. podlegało uwzględnieniu.

Zgodnie z art.57 ust. 1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2016r., poz.887 ze zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki: jest niezdolny do pracy, ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy, a niezdolność do pracy powstała w czasie zatrudnienia, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania zatrudnienia, przy czym ostatniego wymogu nie stosuje do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiety lub 25 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy. W myśl art.12 ust.1, 2 i 3 ustawy niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy, a częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Rozstrzygnięcie o zasadności odwołania ubezpieczonej od decyzji organu rentowego odmawiającej jej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wymagało ustalenia, czy u ubezpieczonej istnieje w dalszym ciągu niezdolność do pracy, a jeżeli tak to jakiego stopnia. W tym celu Sąd zasięgnął opinii specjalistów z zakresu medycyny. Sporządzona na tę okoliczność opinia zespołu biegłych w składzie diabetolog, neurolog, ortopeda, urolog oraz okulista dała podstawy do ustalenia, że ubezpieczona jest nadal ,tj. od 1 kwietnia 2018r. osobą częściowo niezdolną do pracy, a przewidywany okres trwania tej niezdolności to 31 marca 2020r. W złożonej opinii biegli rozpoznali u ubezpieczonej szereg opisanych wyżej schorzeń, z których wiodące są schorzenia diabetologiczne. W ocenie biegłych schorzenia diabetologiczne przy współistnieniu innych schorzeń, w tym schorzeń układu moczowego naruszają sprawność organizmu ubezpieczonej - której kwalifikacje ukierunkowują ją do wykonywania pracy w zawodzie ekonomisty - w stopniu powodującym dalszą częściową niezdolność do pracy w okresie od 1 kwietnia 2018r. do 31 marca 2020r. (opinia biegłych z zakresu diabetologii, neurologii, ortopedii, urologii i okulistyki k.17-19 akt sprawy).

Analizując powyższą opinię biegłych Sąd doszedł do przekonania, że daje ona podstawę do oparcia na niej rozstrzygnięcia. Została ona sporządzona przez osoby posiadające specjalistyczną wiedzę z zakresu schorzeń dotyczących ubezpieczonej. Jej wydanie poprzedziła analiza dokumentacji medycznej zgromadzonej w sprawie oraz przeprowadzenie badania ubezpieczonej. Opinia jest spójna i należyte uzasadniona.

Organ rentowy wniósł zastrzeżenia do opinii biegłych. Stwierdził, iż skoro ubezpieczona jest zatrudniona na stanowisku specjalisty ds. rozliczeń, to pozostaje zdolna do pracy zgodnej z poziomem kwalifikacji (zastrzeżenia organu rentowego k.31-32 akt sprawy).

Zdaniem Sądu, nie ma podstaw do podważania merytorycznej wartości opinii biegłych z zakresu diabetologii, neurologii, ortopedii, urologii i okulistyki. Sama okoliczność, że E. M. pozostaje aktywna zawodowo nie oznacza jeszcze, że niezdolność do pracy u ubezpieczonej nie istnieje. Niejednokrotnie osoba niezdolna do pracy podejmuje zatrudnienie, gdyż pragnie być aktywna zawodowo, bądź zmusza ją do tego sytuacja ekonomiczna. Podkreślić należy, iż ubezpieczona posiada dwójkę małoletnich dzieci. Ponadto, zatrudniona jest na stanowisku specjalisty ds. rozliczeń na podstawie umowy o pracę na czas określony jedynie do sierpnia 2019r. Jak wynika z opinii biegłych lekarzy diabetologa i urologa, stan zdrowia ubezpieczonej od chwili badania w 2015r., na podstawie którego uzyskała okresową rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy, nie poprawił się i nie rokuje poprawy. Zauważyć należy, iż ubezpieczona jedynie przez 4 godziny dziennie wykonuje pracę ściśle związaną z posiadanymi kwalifikacjami polegającą na pracy przy komputerze i wprowadzaniu danych, natomiast w pozostałym zakresie wykonuje czynności pomocnicze polegające na segregowaniu dokumentów. Z uwagi na konieczność przestrzegania diety cukrzycowej,

spożywania posiłków o określonym czasie, kontroli poziomu glikemii oraz przyjmowania insuliny ubezpieczona kilka razy dziennie korzysta przerw w pracy. Mimo, iż ubezpieczona samocewnikuje się, często dochodzi do zalegania moczu, a w konsekwencji do nawrotowych infekcji układu moczowego. W konsekwencji, przyjąć należy, iż sporna okoliczność istnienia u ubezpieczonej niezdolności do pracy została dostatecznie wyjaśniona, a zatem zgłoszony przez organ rentowy wniosek o przeprowadzenie dowodu z opinii innych biegłych z zakresu diabetologii, neurologii, ortopedii, urologii i okulistyki należało oddalić.

Kończąc zauważyć należy, że ubezpieczona cierpi na cukrzycę od dzieciństwa. W dorosłym życiu (od 1997r.) ubezpieczona podejmowała aktywność zawodową zmagając się jednocześnie z chorobą i postępującymi powikłaniami związanymi z cukrzycą. Na postępujący charakter choroby wskazali biegli w złożonej opinii. Nie ulega zatem wątpliwości, że częściowa niezdolność ubezpieczonej do pracy powstała w okresie zatrudnienia ubezpieczonej i była podstawą przyznawania jej renty począwszy od 1 grudnia 2011r. (decyzja z 27 lutego 2012r. k.28 akt rentowych za wnioskiem z 30 grudnia 2011r.).

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd na podstawie art.477¹⁴§2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak w sentencji wyroku.